

Kød, der af Kommunens Dyrlæge er synet paa Slagtsteder uden for Sundhedsvedtægtens Omraade, stemples efter samme Regler som Kød, synet paa Slagtesteder inden for dennes Omraade.

§ 4. Kød, som ikke er tjenligt til Menneskeføde, gøres paa Ejerens Bekostning ubrugeligt ved Overhældning af Petroleum eller paa anden Maade og udleveres derefter Ejeren.

§ 5. Dyrlægens Skøn om Kødets Beskaffenhed kan i Løbet af 24 Timer fra dets Afgivelse indankes for Sundhedskommissionen. Saafremt den kontrollerende Dyrlæge er Medlem af denne, maa han i saadant Tilfælde fratræde sit Sæde, efter at han for Kommissionen har begrundet sit Skøn.

Saaavel Kommissionen som Klageren kan tilkalde anden sagkyndig Bistand, det vil sige Dyrlæger, som ere ansatte ved en offentlig Kødkontrol. De herved foranledigede Udgifter afholdes af Klageren, for saa vidt Skønnet gaar ham imod, og Kommissionen er berettiget til at forlange en passende Sum deponeret forud af Klageren til Dækning af de paa ham mulig faldende Udgifter.

Indtil Overskønnet har fundet Sted, maa intet Organ af Dyret fjernes fra Stedet uden Dyrlægens Tilladelse.

§ 6. Paa hver slagtet Krop anbringes saa mange Stempler, som Dyrlægen anser for passende efter Dyrets Størrelse.

§ 7. Dyrlægen har Ret til, naar han forlanger det, at syne de til Slagtning inden for Sundhedsvedtægtens Omraade bestemte Kreaturer før Nedslagtningen.

Naar Dyrlægen med de i § 2 nævnte Varsler har faaet Meddelelse om en forestaaende Slagtning, skal han inden for Kommunens Omraade inden 2 Timer efter Udløbet af den i § 2 nævnte Frist indfinde sig paa Slagtestedet for at foretage Synet. Saafremt Ejeren inden Udløbet af bemeldte 2 Timer foretager noget, hvorved Undersøgelsen af det slagtede Kreatur vanskeliggøres, eller han, trods Dyrlægens Fordring om at syne det til Slagtning bestemte Kreatur før Nedslagtningen, alligevel foretager saadan Slagtning før Dyrlægens Ankomst, kan denne alene af den Grund forsyne Kødet med Stemplet „Torvekød“.

§ 8. For at kunne synes og stemples maa stort Kvæg, der synes i Dyrlægens Hjem eller i det af Sundhedskommissionen anviste Lokale, ikke være i mindre Dele end kvart Kroppe, medens Svin, Lam, Faar og Kalve maa indbringes udelte eller i halve Kroppe, delte paa langs.

Hestekød maa kun sælges til Menneskeføde inden for Sundhedsvedtægtens Omraade, naar det paagældende Dyr før Slagtningen er synet af en Dyrlæge, og Attest foreligger fra denne om, at Kødet er tjenligt til Menneskeføde. Dog kan Kødet stemples, naar det godtgøres, at Tilfældet har været af den Beskaffenhed, at der ikke har været Tid før Slagtningen til at tilkalde nogen Dyrlæge og Ejeren efter Slagtningen ufortøvet henvender sig til den kontrollerende Dyrlæge.

Naar andre af de i dette Tillæg omhandlede Dyr paa Grund af pludselig indtrædende Sygdom eller Ulykkestilfælde nedslægtes og Kødet agtes benyttes til Menneskeføde, maa der ligeledes umiddelbart efter Slagtningen ske Henvendelse til den kontrollerende Dyrlæge, og Kødet maa ikke benyttes i det anførte Øjemed, førend det af ham er stemplet som tjenligt til Menneskeføde.

Har et slagtet Dyr i den nærmeste Tid forud for Slagtningen været under en Dyrlæges Behandling, paahviler det Ejeren ved Kødets Fremstilling til Undersøgelse at forevise Attest fra denne Dyrlæge om Kødets Tjenlighed til Menneskeføde, derunder navnlig om der er anvendt Medikamenter, som kunne have Indflydelse i saa Henseende.

Hovedet, Tunge, Hjerte, Lunge, Lever, Milt og Nyrer, samt hos Hunddyret Børen, skulle følge med ethvert Parti Kød, der fremstilles til Undersøgelse, og hvor Kødets synes i Slagterierne, skulle tillige det slagtede Dyrs Indvolde være til Stede for at kunne undersøges af Dyrlægen. Kroppe af Spædekælve skulle have Lunge, Hjerte og Lever vedhængende i naturlig Forbindelse.